

Sygn. akt I ACz 20/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr.)

Sędziowie: SSA Regina Kurek

SSA Teresa Rak

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. O.

przeciwko S. O.

o rozwód

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 18 października 2013 roku, sygn. akt XI C 1824/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

I ACz 20/14

UZASADNIENIE

W dniu 29 września 2013 r. powódka A. O. złożyła wniosek o wyłączenie sędziego R. Z. od rozpoznawania sprawy z powództwa A. O. przeciwko S. O. o rozwód toczącej się przed Sądem Okręgowym w Krakowie do sygn. akt XI C (...).

W uzasadnieniu wniosku powódka podała, że w sprawie zachodzą przesłanki określone w art. 49 k.p.c. W toku rozpoznawania sprawy XI C 1824/13, doszło do szeregu nieprawidłowości w podejmowaniu czynności przez objętego wnioskiem sędziego, w szczególności opóźniania terminów rozstrzygnięcia wniosku o zabezpieczenie powództwa, doręczenia postanowienia w tym zakresie opatrzonego w odpowiednia klauzulę, doręczenia jego uzasadnienia. Ponadto wskazała, że uzasadnienie wydanego w sprawie postanowienia w przedmiocie uregulowania kontaktów przesądza na niekorzyść powódki okoliczność dotycząca przyczyn jej wyjazdu za granicę. W uzasadnieniu tego postanowienia zawarto sformułowanie, że powódka „zdecydowała się na wyjazd do Islandii aby zdobyć środki na zakup samochodu”. Zdaniem powódki okoliczność ta jest sporna a prezentowana ocena przedwczesna, nie podlegała jeszcze badaniu i ocenianiu. Fakt, że stało się inaczej zdaniem powódki świadczy o stronniczości sędzi R. Z..

W złożonym w trybie art. 52 k.p.c. oświadczeniu sędzia R. Z. stwierdziła, że w stosunku do niej nie zachodzą żadne okoliczności, uzasadniające jej wyłączenie na podstawie art. 49 k.p.c. od orzekania w sprawie XI C 1824/13. Dodatkowo sędzia oświadczyła, że strony postępowania, jak również ich pełnomocnicy są dla niej osobami obcymi i nie pozostaje z nimi ani w stosunkach osobistych ani w stosunkach towarzyskich.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek powódki o wyłączenie sędziego R. Z..

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że głównym powodem złożenia wniosku jest nieusatisfakcjonowanie pełnomocnika powódki treścią uzasadnienia postanowienia dotyczącego uregulowania kontaktów powódki z córką. Sąd Okręgowy podkreślił, że powódka nie będąc usatisfakcjonowana uzasadnieniem postanowienia z dnia 22 lipca 2013 r. dotyczącym uregulowania jej kontaktów z córką mogła polemizować z jego treścią w zażaleniu, takiego środka zaskarżenia jednak nie złożyła. Strona zobowiązana jest do wykazania z dużą dozą prawdopodobieństwa istnienia pomiędzy stroną a sędzią określonego stosunku emocjonalnego. Strona nie uprawdopodobniła stronniczości sędziego, ani braku obiektywizmu.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła powódka A.

O.. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że podstawą wniosku o wyłączenie sędziego jest niezadowolenie pełnomocnika powódki z treści uzasadnienia z dnia 22 lipca 2013 r., podczas gdy we wniosku o wyłączenie sędziego powódka powołała się na dokonywanie oceny okoliczności faktycznej sprawy, która nie była wyjaśniona i nie stanowiła przedmiotu postępowania dowodowego jak również powołała się na zarzuty dotyczące zbyt późnego sporządzania i uzasadniania postanowienia z dnia 22 lipca 2013 r. tak, że opóźnienie to wyłączało w zasadzie wniesienie zażalenia przed upływem okresu bezpośrednich kontaktów powódki z dzieckiem wyznaczonych do dnia 25 sierpnia 2013 r.

W konkluzji powódka wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie złożonego wniosku o wyłączenie sędziego oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu wskazała, że przyczyny wyjazdu powódki za granicę stanowią okoliczność sporną. Dokonana przez Sąd ocena przyczyn wyjazdu powódki za granicę w sytuacji, gdy okoliczność ta nie była dotychczas przedmiotem postępowania dowodowego i będzie wyjaśniana w dalszym etapie postępowania, jest obecnie przedwczesna i może oznaczać prawdopodobieństwo braku obiektywizmu w ocenie dowodów w toku dalszego postępowania. Podniosła, że czym innym jest stwierdzenie możliwości polemiki, kwestionującej trafność oceny dowodu, a czym innym stwierdzenie, że okoliczność stanowiąca przedmiot oceny nie była dowiedziona, tak jak podniesiono to złożonym wniosku o wyłączenie sędziego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy trafnie ocenił, że w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do wyłączenia sędziego R. Z. od rozpoznania niniejszej sprawy.

Zgodnie z treścią art. 49 k.p.c., sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Przepis art. 50 § 1 k.p.c. wymaga od strony, by w zgłoszonym

wniosku o wyłączenie sędziego uprawdopodobniła przyczyny jego wyłączenia.

Strona składająca wniosek o wyłączenie sędziego powinna przytoczyć konkretne okoliczności, na podstawie których wyraża uzasadnioną obawę braku jego bezstronności. Realna wątpliwość co do bezstronności może też wynikać ze złożonego przez sędziego oświadczenia.

Ustosunkowując się do zgłoszonych zarzutów uznać należy, że powódka nie uprawdopodobniła w odpowiednim stopniu istnienia żadnej z przesłanek wymienionych w art. 49 k.p.c., które uzasadniałyby wyłączenie objętego wnioskiem sędziego od rozpoznania sprawy XI C 1824/13.

Podniesione w zażaleniu zarzuty są chybione, przedmiotem rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego są okoliczności związane ze stosunkiem do co najmniej jednej ze stron postępowania, który mógłby wskazywać na możliwość uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego. Podniesione z zażaleniu okoliczności wymogu tego nie spełniają. Rzeczą Sądu II instancji w tym postępowaniu nie jest badanie prawidłowości postanowienia wpadkowego, ani odnoszenie się do treści uzasadnienia zaskarżalnego postanowienia regulującego kontakty z dzieckiem, w sytuacji gdy nie zostało ono zaskarżone, a podnoszone zarzuty dotyczą stwierdzeń nie mających zabarwienia emocjonalnego, czy niewłaściwego.

Na marginesie jednak Sąd Apelacyjny wskazuje, że pobyt powódki poza granicami kraju jest pomiędzy stronami bezsporny, co miało znaczenie dla orzeczenia o zabezpieczeniu. Ponadto odmienna ocena ustaleń faktycznych i wywodów prawnych przez stronę nie stanowi podstawy wyłączenia sędziego – np. postanowienie SN z dnia 20 lutego 1976 r., II CZ 8/76.

Zarzuty powódki dotyczące opóźniania przez sędziego, którego wniosek dotyczy, terminu rozpoznania wniosku o zabezpieczenie powództwa, opóźnienia doręczenia postanowienia z dnia 22 lipca 2013 r. opatrzonego w odpowiednią klauzulę oraz opóźnienia doręczenia uzasadnienia tego postanowienia, wskazać należy, że leżą one poza zakresem kognicji Sądu w ramach niniejszego postępowania wpadkowego o wyłączenie sędziego.

W tym postępowaniu Sąd nie odnosi się do sprawności postępowania Sądu I instancji, jak i działań stron i ich pełnomocników.

Na marginesie wskazać jednak należy, że sprawność postępowania i czas jego trwania uzależniony jest także od czynności podejmowanych przez strony. Powódka w pozwie z dnia 5 czerwca 2013 r. wniosła o zabezpieczenie powództwa przez uregulowanie kontaktów powódki z małoletnią córką. W tym przedmiocie Sąd orzeka w przedmiocie zabezpieczenia, co do zasady na rozprawie - art. 7561 k.p.c., a pełnomocnik powódki w piśmie z dnia 19 czerwca 2013 r., (data prezentaty) wniósł o wyznaczenie rozprawy w okresie od 1 lipca do 8 sierpnia 2013 r. uzasadniając to urlopem wypoczynkowym powódki w Polsce (k. 17). Ponadto Sąd zauważa, że orzeczenie ogłoszono na rozprawie w dniu 22 lipca 2013 r. zakończonej o godz. 14,33, na której obecny był pełnomocnik powódki, który złożył w tym dniu inny wniosek, a wniosek o jego uzasadnienie został nadany w dniu 24 lipca 2013 r. przesyłką poleconą zwykłą i do Sądu wpłynął w dniu 29 lipca 2013 r. o godz. 13,42.

O braku okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego, świadczy również oświadczenie sędziego R. Z. złożone w trybie art. 52 § 2 k.p.c. - orzeczenie Sądu Najwyższego z 25 sierpnia 1971 r., I CZ 121/71, publ. OSNCP 1972, nr 3, poz. 55).

Z przedstawionych przyczyn zażalenie w przedmiocie wyłączenia sędziego jest nieuzasadnione i uległo oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.